

**December 4. kedd** Iz 11,1-10; Lk 10,21-24

*„Tele lesz a föld az Úr ismeretével...”*

Izaiás a messiási korról énekel csodálatos szimbólumokkal. Elmondja, hogy milyen lelkületű lesz az Eljövendő, aki elhozza a földre a tökéletes szeretet és béke világát, amikor minden ellenségeskedés megszűnik. Akkor majd azért nem ártanak, és nem pusztítanak sehol, mert tele lesz a föld az Úr ismeretével, mint ahogy a vizek betöltik a tengert.

Az evangéliumi részletben is ez a gondolat köszön vissza. Jézus azért ad hálát, hogy tökéletesen ismerheti az Atyát, aki őt küldte. Mindent, léte egész teljességét, a végtelen Szeretet titkát adta át neki az Atya, s Jézus ezt az ismeretet, ezt a közvetlenül megtapasztalt csodálatos világot adja át tanítványainak, akiket emiatt boldognak mond.

Jézus elhozta közénk az Isten Országát, benne megkezdődött az izaiási álom megvalósulása! Az advent nem elsősorban arra való, hogy várakozzunk Jézus újra eljövetelére, hanem arra, hogy a messiási kor, az Isten Ország, az izaiási álom beteljesedjen a mi közreműködésünk által! Ennek útja pedig az, hogy az istenismeretben előre haladjunk. Mert aki megismerte a Jézusban feltárulkozott Szeretet-Istent, az lesz képes áldozatosan békét teremteni, önző ártás és pusztítás helyett mindenét megosztani.

Az advent az istenismeretben való előrehaladás ideje. Nem tanulás ez, hanem közeledés, átadás-átvétel, a kapcsolat erősítése, ahogyan a próféta máshol mondja: *„Közeledjetek, s én is közeledni fogok hozzátok!”*

Ha ez sikerül, addig nem nyugodhatunk, amíg a Szeretet-Isten ismerete a mi életünk tettei, gesztusai és szavai által is, be nem tölti a földet, vagy legalábbis azok szívét, akikhez mi küldtünk!

Enyémnek mondhatom már ezt a legfontosabb ismeretet, nemcsak az eszem, hanem a szívem szerint is?

*Csikyné Edit (Budapest)*